

ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਉੱਤਰ

(ਭਾਗ 1)

ਅਧਿਆਇ 6 ਵਿਚ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਉਸ ਦੇ ਮੱਧਮ ਪੁਰਖ ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਪੜਨਾਵ “ਤੁਸੀਂ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 7 ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।

“ਮੇਰੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੈ” (6:1-7)

‘ਤਾਂ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ‘ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਤੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਬਿਪਤਾ ਤੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ।’ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦੀ, ਏਸ ਲਈ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋਸ਼ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਬਾਣ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਲ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਲਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀ ਖੜੇ ਹਨ। ‘ਭਲਾ, ਜੰਗਲੀ ਗਧਾ ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਹੀਂਗਦਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਬਲਦ ਆਪਣੇ ਪੱਠਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅੜਿੱਗਦਾ ਹੈ? ‘ਭਲਾ, ਫਿੱਕੀ ਚੀਜ਼ ਲੂਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਖਾਈਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਆਂਡੇ ਦੀ ਸਫ਼ੇਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁਆਦ ਹੈ? ‘ਮੇਰਾ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੇਹਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਏਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੀ ਰੋਟੀ ਹਨ।

ਆਇਤਾਂ 1-3. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਭਾਰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਅਤੇ ਬਿਪਤਾ ਨੂੰ ਤੱਕੜੀ ਤੇ ਤੋਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰੀ ਬੋਝਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਜਤਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹੇ ਕਾਰਣ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋਸ਼ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਬਦ “ਜੋਸ਼ਵਾਲੀਆਂ” ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀਆਂ” ਜਾਂ “ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀਆਂ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 4. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਅਰਬ ਨਾਲ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਬਾਣ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਸ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਹਰਬਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਲਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਜੇਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, “ਅੱਯੂਬ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇਕ ਸੈਨਾਪਤੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਤਿਆਰ

ਕਰਦਾ ਹੈ।¹ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵੱਧ ਰਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਆਇਤਾਂ 5-7. 5 ਅਤੇ 6 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਬੇਹੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਧੜੱਲੇਦਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਤ ਉੱਤਰ “ਨਹੀਂ” ਹੈ। ਜੰਗਲੀ ਗਧਾ ਅਤੇ ਬਲਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭੋਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ “ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਦ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਘਿਰਣਾਯੋਗ ਖੁਰਾਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।”² ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੇਹਣੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਏਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਰੋਟੀ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ” (6:8-13)

ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੀ ਤਾਘ ਮੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ।³ ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਏਹ ਭਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਥ ਸੁੱਟੇ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਚਲਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਟ ਸੁੱਟੇ।⁴ ¹⁰ਤਦ ਵੀ ਏਹ ਮੇਰੀ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਮਿਟ ਤੜਫਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁੱਦ ਉੱਠਦਾ, ਭਈ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।¹¹ ਮੇਰਾ ਬਲ ਤਾਂ ਹੈ ਕੀ ਭਈ ਉਡੀਕ ਰੱਖਾਂ, ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਓੜਕ ਤਾਂ ਹੈ ਕੀ ਭਈ ਮੈਂ ਸਬਰ ਕਰਾਂ? ¹²ਕੀ ਮੇਰਾ ਬਲ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਬਲ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਹੈ? ¹³ਕੀ ਏਹ ਨਹੀਂ ਭਈ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬੀ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਹਟਾਈ ਗਈ?

ਆਇਤਾਂ 8, 9. ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਘ ਕੀਤੀ। ਚਿੱਥ ਸੁੱਟੇ ਅਤੇ ਕੱਟ ਸੁੱਟੇ ਦੇਵੇਂ ਸਬਦ ਮੌਤ ਦੇ ਰੂਪਕ ਹਨ।

ਆਇਤ 10. ਪਰ, ਅਮਿਟ ਤੜਫਣ ਵਿੱਚ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਤਸੱਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁੱਦ [ਉੱਠਿਆ]: ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ! ਹੇਮਰ ਹੇਲੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਸ ਵੀ ਹੱਦ ਜਾਂ ਮਾਪ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ।”³ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਇਕ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁴

ਆਇਤਾਂ 11-13. ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਬਹੇਮੇਥ ਅਤੇ ਲਿਵਯਾਥਾਨ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਰਣਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (40:18; 41:24)।⁵ ਅੱਯੂਬ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਕ ਬਾਹਰੀ ਸ੍ਰੋਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਭਰਾ (6:14-23)

¹⁴ਹੁੱਸਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਮਿੱਤ੍ਰ ਵੱਲੋਂ ਦਯਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ

ਦਾ ਤੈ ਵੀ ਛੱਡ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ। ¹⁵ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨਦੀ ਵਾਂਗ ਛਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਦੀਆਂ ਦਿਆਂ ਬਲਾਂ ਵਾਂਗ ਜਿਹੜੇ ਵਗ ਹੱਟਦੇ ਹਨ, ¹⁶ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਮ ਲੁਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ¹⁷ਤਪਾਂ ਦੀ ਹੁੰਤ ਉਹ ਅਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਰਮੀ ਪੈਂਦੀਆਂ ਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ¹⁸ਕਾਫ਼ਲੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਵੇ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹ। ¹⁹ਤੇਮਾ ਦੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ, ਸਬਾ ਦੇ ਜੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਰਹੇ, ²⁰ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਹੋਏ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਤੀਕ ਆਏ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋਏ। ²¹ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਐਦਾਂ ਹੀ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਭਿਆਣਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ²²ਕੀ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਓ? ਯਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਧਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੱਢੀ ਦਿਓ? ²³ਯਾ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਓ, ਯਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਾਓ?

ਇਸ ਪੈਰ੍ਹੇ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਹਿੰਸਕ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਗਰਮੀ ਦੀ ਤਪਸ਼ ਵਿਚ - ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਸੀ - ਉਹ ਅਲੇਪ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਆਇਤ 14. ਨੇਮ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਕੁਝ ਰੂਪ ਅੱਯੂਬ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।⁶ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਦਯਾ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *חַסֵּד* (*ਚੀਸਡ*) ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦਯਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਕ ਬਹੁਪੱਖੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ, ਦਇਆ, ਈਮਾਨਦਾਰੀ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।⁷ ਨੇਰਮਨ ਸਨੇਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਸਾਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸੰਜੀਦਗੀ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਜੋੜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ।”⁸ ਆਦਰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਹੌਸਲਾ-ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦਾ ਤੈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ (4:6 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

ਆਇਤਾਂ 15-20. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਨਦੀ ਵਾਂਗ ਛਲਦੇ ਸਨ। “ਨਦੀ” ਇਕ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਖੂਬ ਵਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੇਜ਼ ਮੀਂਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿਆਸੇ ਜੱਥੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਦੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦ ਜਤਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਬਦ “ਲੱਜਿਆਵਾਨ” (*לָצָה*, *ਲੇਪਰ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਨਿਰਾਸ,” “ਜਲੀਲ,” ਜਾਂ “ਸ਼ਰਮਸਾਰ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁹ ਮਾਰਵਿਨ ਐਚ. ਪੇਪ ਨੇ 20 ਆਇਤ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ: “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।”¹⁰ ਤੇਮਾ ਅਤੇ ਸਬਾ ਅਰਬ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਵਪਾਰਕ ਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਿਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੱਲਾਂ ਸਨ; ਤੇਮਾ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਸਬਾ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਸੀ।

ਆਇਤ 21. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀਆਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਦੀਆਂ ਵਰਗੇ

ਹੋਣ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ: ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਐਦਾਂ ਹੀ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਭਿਆਣਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਧਰਮੀ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਆਇਤਾਂ 22, 23. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਬਰਾਨੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਰੂਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਵਚਨ ਹਨ; “ਤੁਸੀਂ” (ਬਹੁਵਚਨ) ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਝਿਆ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਚਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਵੱਢੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ।

“ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਓ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਭੁੱਲਿਆ” (6:24-30)

²⁴ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਭੁੱਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਓ।
²⁵ਸਚਿਆਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਅਸਰ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਝਿੜਕਣਾ ਕਿਹੜਾ ਝਿੜਕਣਾ ਹੈ? ²⁶ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਵਾ ਲਈ ਹਨ। ²⁷ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਯਤੀਮਾਂ ਉੱਤੇ (ਗੁਣਾ) ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਤ ਉੱਤੇ ਸੈਦਾਗਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ²⁸ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮੁਖ ਝੂਠ ਕਦੇ ਨਾ ਬੋਲਾਂਗਾ। ²⁹ਮੁੜੋ, ਕਿ ਬੇ-ਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੁੜੋ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਉੱਤੇ ਹਾਂ। ³⁰ਕੀ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਉੱਤੇ ਬੇ-ਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ? ਕੀ ਮੇਰਾ ਤਾਲੂ ਬਿਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸੱਕਦਾ?

ਆਇਤ 24. ਸ਼ਬਦ ਸਿਖਾਓ ਇਬਰਾਨੀ ਹਿਪਹਿਲ, ਜਾਂ ਕਾਰਕ, ਕਿਰਿਆ *סִפֵּן* (ਯਾਰਾਹ) ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ,” “ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ,” ਜਾਂ “ਹਿਦਾਇਤ ਦੇਣਾ।” ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਕਿਰਿਆ *סִפֵּן* (ਬਿਨ) ਦੇ ਹਿਪਹਿਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ “ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਓ।” ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ “ਭੁੱਲਿਆ” (*הִשְׁכַּח*, ਸ਼ਾਹਾਹ) ਅਣਭੋਲ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।¹¹ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੰਨੇ ਭਿਆਣਕ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਿੰਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 25-30. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਜਿਹੜੇ ਯਤੀਮਾਂ ਉੱਤੇ ਗੁਣਾ ਪਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਤ ਉੱਤੇ ਸੈਦਾਗਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, “ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਇਕ ਧਿਰ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ,

ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਣੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਦੀ ਸੀ (ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ 2 ਰਾਜਿਆਂ 4:1)¹²

ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਧਰਮ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ।¹³ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਜੀਤ ਉੱਤੇ ਬੇ-ਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਤਾਲੂ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਛਾਈ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੂੰਹ ਦੇ “ਤਾਲੂ” ਜਾਂ ਛੱਤ ਨੂੰ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੱਟਾ, ਮਿੱਠਾ ਜਾਂ ਨਮਕੀਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਉੱਤਰ (ਅਧਿਆਇ 6)

ਅਸੀਂ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਉੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਤੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ, ਸਾਨੂੰ ਮਾਯੂਸ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਖੁਦ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅੱਯੂਬ ਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ ਹੋਣਾ। ਜ਼ਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ।

“ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਤੇਲੀ ਜਾਂਦੀ” (6:2)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ, “ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖ।” ਆਓ ਅਸੀਂ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖੀਏ। ਉਸ ਦੇ ਦਸ ਦੇ ਦਸ ਬੱਚੇ ਮਰ ਗਏ। ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਦਰਦ ਸਹਿਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਚਾਚੀ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਇਕ ਬੱਚਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਪੂਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਇਕ ਇਕੱਠ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਘਟਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਮੇਰਾ ਕਦੇ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਦਸ ਦੇ ਦਸ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ।

ਅੱਯੂਬ ਭਾਰੀ ਸਰੀਰਕ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ

ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਦੁੱਖ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੁੱਖ ਨਾ ਸਹਿਣਯੋਗ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੀ ਖੋਪਰੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਤੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਫੋੜਿਆਂ ਅਤੇ ਜਖਮਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ (2:7)। ਅੱਯੂਬ ਸੁਆਹ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਠੀਕਰਾ ਲੈ ਕੇ ਫੋੜਿਆਂ ਦੀ ਦਰਦ ਤੋਂ ਚੈਨ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਰਕਣ ਲੱਗਾ (2:8)। ਜਦੋਂ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਿਆ” (2:12)। ਅੱਯੂਬ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖੇਤ, ਨੈਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ ਰੋਟੀ ਵੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ, ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਹੁਣ ਉਸ ਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਤੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਬਿਪਤਾ ਤੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦੀ” (6:2)। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਰੇਤ ਨੂੰ ਤੇਲ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਭਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ।

ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਵਜੋਂ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਅੱਯੂਬ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਗਲਾਤੀਆਂ 6:2 ਸਾਨੂੰ “ਇਕ ਦੂਏ ਦੇ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ” ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੇਸਤ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮੁਖ ਝੂਠ ਕਦੇ ਨਾ ਬੋਲਾਂਗਾ” (6:28)। ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਅੱਯੂਬ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ ਵੇਖੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਮਲ ਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ।

“ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ” (6:8)। ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਦੁੱਖ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਅੱਯੂਬ ਮਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ “ਅਮਿਟ” ਦੱਸਿਆ (6:10)। ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਿਰੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਖਤਮ ਜਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦੁੱਖ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਮਾਗੀ ਹਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁੱਖ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਦੂਰੰਦੇਸ਼ੀ 20/20 ਹੈ।” ਆਓ

ਆਪਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖੀਏ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

“ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ” (6:10)। ਕੀ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਅੱਯੂਬ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਖਰਿਆਈ ਨਾਲ ਮਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕਬਰ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੱਯੂਬ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਆਏ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। 22 ਅਤੇ 23 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਕਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ: “ਕੀ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਓ? ਯਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਧਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੱਢੀ ਦਿਓ? ਯਾ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਓ, ਯਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਾਓ?” ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ “ਮੈਂ-ਪਹਿਲਾਂ” ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿਚ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ “ਨਹੀਂ” ਹੋਣਾ ਸੀ।

“ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਭੁੱਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਓ” (6:24)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਭਾਰ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੱਦ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖਰਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਏ ਸਨ ਉਹ ਝੂਠੇ ਸਨ। ਆਇਤ 28 ਵਿਚ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮੁਖ ਝੂਠ ਕਦੇ ਨਾ ਬੋਲਾਂਗਾ।” ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਇਕ ਵਧੀਆ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਆਈ ਅਤੇ ਇਕ ਫ਼ੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਜਨਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਹ ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਕਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਵਾਦੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਹ ਕਿਹਾ ਜੋ ਇੱਥੇ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਚਾਰਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਜਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਸਲਾ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ।” ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਖਰਿਆਈ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਫ. ਮਿਲਸ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਜੇਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 132. ²ਰੋਬਰਟ ਐਲ. ਐਲਡਨ, *ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਅਮੈਰੀਕਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਐਨ.ਪੀ.: ਬਰੋਡਮੈਨ ਐਂਡ ਹੇਲਮਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1993), 99. ³ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ, *ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਅੱਯੂਬ* (ਐਨ.ਪੀ.: ਗੀਲੀਜੀਅਸ ਸਪਲਾਈ, ਇੰਕ., 1994), 73. ⁴“ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ” ਜਾਂ “ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ” ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇਕ ਮਨਪਸੰਦ ਨਾਂ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਯਸਾਯਾਹ 1:4; 5:19, 24; 40:25; 41:14)। ⁵ਐਲਡਨ ਨੇ ਇਸ ਦੁਹਰਾਓ ਨੂੰ “ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕਿ ਇੱਕੋ ਹੱਥ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ” ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ। (ਐਲਡਨ, 101.) ⁶ਹਾਰਟਲੀ, 137. ⁷ਐਲਡਨ, 102; ਅਤੇ ਨੋਰਮਨ ਸਨੇਥ, *ਦ ਡਿਸਟਿੰਕਟਿਵ ਆਈਡੀਆਜ ਆਫ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਸ਼ੋਕਨ ਬੁਕਸ, 1964), 99. ⁸ਸਨੇਥ, 95. ⁹ਲੁਡਵਿਗ ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, *ਦ ਹਿਬਰਿਊ ਐਂਡ ਅਰਾਮਾਈਕ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਅਧਿਐਨ ਸੰਸਕਰਣ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਾ, ਐਮ. ਈ. ਜੇ. ਰਿਚਰਡਸਨ (ਬੋਸਟਨ: ਬਰਿਲ, 2001), 1:340-41; ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਬਰਾਊਨ, ਐਸ. ਆਰ. ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਏ. ਬਰਿਗਸ, *ਏ ਹਿਬਰਿਊ ਐਂਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰਨਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1968), 344; ਅਤੇ ਐਲਡਨ, 103. ¹⁰ਮਾਰਵਿਨ ਐਚ. ਪੇਪ, *ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਐਂਕਰ ਬਾਈਬਲ, ਜਿਲਦ 15 (ਗਾਰਡਨ ਸਿਟੀ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਡੱਬਲਡੇਅ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਕ., 1965), 49.

¹¹ਹਾਰਟਲੀ, 140; ਵੇਖੋ ਬਰਾਊਨ, ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਬਰਿਗਸ, 993; ਅਤੇ ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, 2:1413. ¹²ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 141. ¹³ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਚਨਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਕਥਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ (31:1-40)।